

မြန်မာ့နိုင်ငံတော်

မြန်မာ့ ဟုံတမ်းစဉ်ဟ ကျေးလက်ရိုးရာဓလေ့များ ကဏ္ဍတိုင်းကြည့်မိမိ

စာရေးသူ၏ ဆန္ဒ

စာရေးသူ၏ ဇာတိမြေသည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုဂံညောင်ဦး ခရိုင် (ဗိုလ်ချုပ်မြေ) ငါးသရောက်မြို့နယ်ခွဲ၊ ဖလန်ကန်ကျေးရွာလေးမှ ဖြစ်ပါသည်။ ။

စာရေးသူသည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် "မြန်မာမြေမှ မြန်မာ့ထန်း" အမည်ရှိ ထန်းအကြောင်း သိကောင်းစရာများကို မှတ်တမ်းတင်ပုံများ နှင့်အတူ စုံစေ့စွာ တင်ပြထားသည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ။

သို့ပါ၍ ...

စာရေးသူအဖို့ မိမိ၏ ဇာတိမြေကို စာပေဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်နိုင်သကဲ့သို့ ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ မြန်မာတစ်နိုင်ငံတည်းသာရှိသည့် ထန်းအကြောင်းကို စေ့ငှသေချာစွာ မသိရှိကြသေးသည့် အမိနိုင်ငံသားများ နှင့် နိုင်ငံတကာ လူမျိုးပေါင်းစုံတို့ သိရှိလေ့လာနိုင်စေရန် တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ တာဝန်ကျေနိုင်ခဲ့ပြီဟု ယူဆပါသည်။ ။

ယခုတစ်ဖန်... စာရေးသူသည် "ဒုတိယစာစု" အနေဖြင့် "မြန်မာမှုထုံးတမ်းစဉ်လာ ကျေးလက်ရိုးရာဓလေ့များ" စာစုကို လေ့လာရေးသားခဲ့ပြန်ပါပြီ။

ထို့ကြောင့်...

ယခုလေ့လာရေးသားထားသည့် စာစုသည် လည်း အညာကျေးလက်တောရွာများ ၌ ရှေးမှု၊ ရှေးဟန်မပျက် လုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြသည့် ဓလေ့သဘာဝထုံးတမ်းစဉ်လာများကို စာပေဗဟု သုတရှာဖွေသိုမှီးသူတို့ ဗဟု သုတ အဖြာဖြာ ရရှိစိမ့်သောငှာ လက်လှမ်းမီနိုင်သမျှ လေ့လာပြုစုထားပါသည်။ ။

စာရေးသူတို့ ၏ မြန်မာ့ရေမြေပေါ်တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံတို့ သည် နေရာဒေသ တစ်နံတစ်လျား ရေမြေ သဘာဝကွဲပြားခြားနားစွာ နေထိုင်ကြရာ လူနေမှုဘဝအဆင့်ဆင့်နှင့် အစဉ်အလာအရ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြသည့် ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာ ရိုးရာဓလေ့သဘာဝများ သည် နယ်ပယ်ဒေသ တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာ တူညီကြသည် များ ရှိကြသကဲ့သို့ မတူကွဲပြားကြသည် များလည်း ရှိကြပါသည်။ ။

ဆိုရသော် ...

စာရေးသူ ယခုရေးသားသည့် အကြောင်းအရာတို့ သည် အများ သိနေကြသည့် အကြောင်းအရာများ ပါဝင်သကဲ့သို့ အများ မသိသေးသည့် အကြောင်းအရာ ဓလေ့ထုံးတမ်းများ လည်း ပါဝင်ပါလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ မြို့ပြနှင့် ကျေးလက်အရပ်ဒေသ တစ်ခုနှင့် တစ်ခုမတူညီသည့် အချက်များမှာ များ စွာ ကွာခြားမှုရှိနေသည် ကို တွေ့ရှိရပါမည်။

ယနေ့ ကျေးလက်နေသူတို့ သည် မြို့ပြနေသူတို့ ကဲ့သို့ ထိုက်သင့်စွာ လူနေမှုဘဝ မမြင့်မားကြသေးသော်လည်း ရှေးထုံးမပယ်သည့်စိတ်၊ ယဉ်ကျေးမှုအမွေထိန်းသိမ်းသည့်စိတ်နှင့် မြန်မာမှုရိုးရာ အစဉ်အလာဓလေ့များကို ယနေ့ထက်တိုင် ချစ်မြတ်နိုးတတ်စွာ တွယ်ဖက်ထားသည်ကပင် ကျေးလက်ပျော်သူတို့ ၏ ဖြူစင်ရိုးသားမှု ဖြစ်ပါတော့သည်။ ။

သို့တစေ...

မြို့ပြမှာ ဖြစ်စေ၊ ကျေးလက်မှာ ဖြစ်စေ၊ တူညီသည့် အလေ့အထလုပ်ဆောင်ပုံများ ရှိကြပါသည်။ ။

ဥပမာ...

"သားရှင်ပြု၊ သမီးနားသ" အလှူတော်မင်္ဂလာ။

"ထိမ်းမြား လက်ထပ်ခြင်းမင်္ဂလာ" နှင့် အခြားအခြားသော အလှူဒါနကောင်းမှု ပြုကြသည် များ တူညီစွာရှိကြပါသည်။ ။

သို့ငြားလည်း ..

လှူပုံလှူနည်း၊ လုပ်ဆောင်ပုံ လုပ်ဆောင်နည်း၊ ဓလေ့သဘာဝတို့ သည် အထက်တွင် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ကျေးလက်နှင့် မြို့ပြဒေသတစ်ခုနှင့်တစ်ခု များ စွာ ကွာခြားနေသည် ကို လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ယခုစာရေးသူပြုစုသည့် စာစုမှာ ပါဝင်သည့်အကြောင်းအရာတို့ သည် မည်သည့်အရပ်ဒေသနှင့်မဆို မတူညီဘဲ ရှေးမှုရှေးဟန်မပျက် ထူးခြားဆန်းပြားစွာ ရှိနေကြသည့် လုပ်ဆောင်နေကြသည့် အကြောင်းအရာများ ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ..

စာရေးသူပြုစုသည့် "မြန်မာမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာ ကျေးလက်ရိုးရာဓလေ့များ " စာစုသည် စာဖတ်သူ အကြိုက်တွေ့သည် ဖြစ်စေ၊ မတွေ့သည် ဖြစ်စေ၊ ကောင်းသည် ဖြစ်စေ၊ ညံ့သည် ဖြစ်စေ၊ ကျေးလက်၏ ရိုးရာဓလေ့သဘာဝများကို တစ်စုံတစ်ရာသော ဗဟု သုတ ရရှိနိုင်လိမ့်မည် လက်ခံနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆပါသည်။ ။

ဤစာစုကို ရေးသားရာတွင် စာဖတ်သူများ ၊ စာပေဗဟု သုတ လေ့လာလိုက်စားသူများ စာစုအား ဖတ်ရှုကြသည့်အခါ၌ မငြီးငွေ့စေရန်နှင့် ပိုမိုရှင်းလင်းသဘောပေါက်စေရန် ရည်ရွယ်၍ စာစုအကြောင်းအရာတစ်ခုချင်း ကဏ္ဍအလိုက် ရောင်စုံပုံများကို ပုံစံများ နှင့်အတူ ငွေကုန်ကြေးကျခံကာ ဖော်ပြထားပါသည်။ ။

ထို့အပြင် ...

စာစုကို ရေးသားရာ၌ လည်း မလိုလားအပ်သည့် အပိုစာသားများ ဖြင့် ဇာချဲ့စာဖွဲ့မပြတော့ဘဲ စာဖတ်သူ၊ ဗဟု သုတရှာမှီးသူတို့ လွယ်လင့်တကူ နားလည်သဘောပေါက်စေရန် အလို့ ငှာ လိုတိုရှင်းရှင်း ရေးသားတင်ပြထားပါသည်။ ။

စာရေးသူဖြစ်စေချင်သည့် ဆန္ဒတစ်ခုမှာ စာရေးသူကဲ့သို့ နေရာဒေသပေါင်းစုံမှ စာပေရေးသားနေကြသည့် စာပေပညာရှင် စာရေးဆရာ၊ ဆရာမတို့ သည် မိမိတို့ ၏ ဇာတိမြေ၊ တိုင်းခရိုင်၊ မြို့နယ်၊ ကျေးလက်ဒေသ အသီးသီးမှာ ရှိကြသည့် ထုံးတမ်းစဉ်လာ ရိုးရာဓလေ့သဘာဝများ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ရေးသားကြမည်ဆိုပါလျှင် စာပေဗဟု သုတ လေ့လာရှာမှီးသူတို့ အဖို့ မြန်မာပြည်တစ်နံတစ်လျား ဒေသပေါင်းစုံ နေရာပေါင်းစုံမှ လူနေမှုဘဝအဖုံဖုံနှင့် လုပ်ဆောင်ကြသည့် ရိုးရာဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာ ယဉ်ကျေးမှု စသည် တို့ ကို ပြီးပြည့်စုံစွာ သိရှိနိုင်ကြမည်မှာ မလွဲပါ။

အကြောင်းသော်...

စာရေးသူတို့ လေးစားအားကျခဲ့ရသည့်၊ မိဘသဖွယ်လည်း ဖြစ်နေသည့် စာပေပညာရှင် စာရေးဆရာကြီး ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း မိန့်မှာ ဖူးခဲ့သည့် စကားကို စာရေးသူ မှတ်မှတ်ထင်ထင် မှတ်သားခဲ့ဖူးပါသည်။

ဆရာကြီး မိန့်မှာ ခဲ့သည့် စကားမှာ ...

"စာရေးဆရာဆိုတာ စိတ်ကူးယဉ် အပျော်ဖတ်စာတွေ ရေးနေရုံနဲ့ မပြီးဘူး စာရေးဆရာလို့ လည်း သတ်မှတ်လို့ မရနိုင်ဘူး၊ စာရေးဆရာဆိုတာ မိမိဇာတိ၊ မိမိဒေသ၊ မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေတဲ့ မြင်တွေ့နေရတဲ့ လူနေမှုဘဝ အဖုံဖုံထဲက အားနည်းမှု၊ အားသာမှု၊ ပြီးတော့ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာ ရိုးရာဓလေ့ စတဲ့ သုတ၊ ရသ ဂုဏ်မြောက်စာပေအဖြစ် ရေးသားတင်ပြနိုင်မှ သာ စာရေးဆရာအစစ်လို့ သတ်မှတ်လို့ ရမယ်" ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

သည် သို့ ဆရာကြီး မိန့်မှာ ခဲ့ဖူးသည့် စကားကို စာရေးသူ နာခံမှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့်..

စာရေးသူသည် ဆရာကြီးမိန့်မှာ ခဲ့သည့် မှတ်သားဖွယ်စကားအတိုင်း တန်ဖိုးထားတတ်စွာ မိမိတတ်စွမ်းသမျှ စာပေနှင့် မိမိဇာတိ၊ မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေသည့် လေးစားမြတ်နိုးဖွယ်ရာ ရှေးမှုရှေးဟန် မြန်မာမှုကျေးလက်ရိုးရာ ထုံးတမ်းစဉ်လာ အလေ့အထများ အကြောင်း ဉာဏ်မီသမျှ လေ့လာရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် စာရေးသူ၏ တွေးဆမျှော်မြင်မိသည့် အကြောင်းတစ်ခုကို တင်ပြလိုပါသေး၏။

အကြောင်းမှာ ...

စာရေးသူ ပထမ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည့် "မြန်မာ့မြေမှ

မြန်မာ့ထန်း"စာအုပ်သည် စာနည်း၍ ပုံများ နေသည် ဟု အချို့ချို့သော သူတို့ မှ ဝေဖန်ကြ၏။ စာဖတ်သူအများ စုကမူ ပုံများ ဖြင့် ပူးတွဲဖတ်ရှုရသည် ကို အလွန်ကြိုက်နှစ်သက်ကြောင်း စာအုပ်ရောင်းအားကြည့်ခြင်းဖြင့် သိသာနိုင်ပါ၏။

မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ...

ကြိုက်သူရှိသကဲ့သို့ မကြိုက်သူလည်း ရှိကြမည်မှာ လောက၏ နိယာမပင် ဖြစ်ချေ၏။ စာရေးသူအနေနှင့်မူ စာနည်းခြင်းများ ခြင်းသည် အဓိကမကျ မိမိရေးသားတင်ပြသည့် အကြောင်းအရာကို စာဖတ်သူ နားလည်သဘောပေါက်လွယ်ဖို့ သာ အဓိကဟု ထင်မိ၏။

ဆိုရသော်..

စာရေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အစကတည်းက စာဖတ်အား အလွန် နည်းကြ၏။ စာဖတ်ရမှာ လည်း ပျင်းကြ၏။

ယခုခေတ်တွင် ရုပ်သံလိုင်းများ ပေါ်လာသဖြင့် ပို၍ စာမဖတ်ကြ တော့၊ ရုပ်သံများ သည် အရုပ်ရောအသံပါ ရသစုံ ပေးစွမ်းနိုင်၍ ပို၍ စိတ်ဝင်စားကြ၏။

သည် တော့ကား..

စာရေးသူတို့ ၏ စာအုပ်များကိုလည်း စိတ်ဝင်တစား ဖတ်ရှုလာကြ စေရန် မည်သို့ လုပ်ဆောင်သင့်သည် ကို စာရေးသူအနေနှင့် တစ်နည်း တစ်လမ်း စမ်းသပ်ပြုလုပ်ကြည့်ရန် စဉ်းစားမိသည် ။

ထို့ကြောင့်လည်း ..

စာရေးသူပြုစုရေးသားသည့် စာအုပ်၏ အကြောင်းအရာများကို လိုတိုရှင်းရေးပြီး ၎င်းအကြောင်းအရာနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ရုပ်ပုံများ

အကြောင်းအရာပါအတိုင်း အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်စေရန် ထည့်သွင်းဖန်တီးကြ
ည့်၏။

ထိုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် စာဖတ်သူတို့ သည် ရေးသားထားသ
ည့်အကြောင်းအရာပါ မိမိတို့ မသိသေးသော၊ မိမိတို့ မမြင်ဖူးသေးသော
လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပုံများ ဖြင့် ပူးတွဲကြည့်ရသဖြင့် သဘောပေါက် နား
လည်လွယ်ပြီး ဗဟု သုတ တိုးပွားစေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ထိုကဲ့သို့သော အကြောင်းကို စဉ်းစားတွေးမြင်မိပါသဖြင့် ပုံများ နှင့်
ပူးတွဲဖော်ပြရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ ယခုရေးသားသည့် "မြန်မာမှု
ထုံးတမ်းစဉ်လာ ကျေးလက်ရိုးရာဓလေ့များ" စာစုသည် လည်း ပုံပေါင်း
များစွာ ငွေကြေးအကုန်အကျခံ စေတနာအရင်းခံပြီး ရေးသားတင်ပြလို
က်ရပါသည် ။

စာဖတ်သူတို့ ကြိုက်၏ မကြိုက်၏ ဆိုတာကိုတော့။

စာပေဖတ်ရှုခြင်းဖြင့်

ဗဟု သုတ တိုးပွားနိုင်ကြပါစေ..

ကာတွန်း - ကြည်ဝင်း

(၁၉ ၅၁ ၇၂၉၅၂)

ကျေးဇူးမှတ်တမ်း

ဤ.. "မြန်မာမှုထုံးတမ်းစဉ်လာ ကျေးလက်ရိုးရာဓလေ့"များ စာစု ရေးသားပြုစုနိုင်ရန် စာရေးသူသိလိုသမျှ အချက်အလက်များကို ရှင်းပြ၊ ပြောပြပေးကြသူများ နှင့် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးရာ၌ သရုပ်ပြ ပေးကြသည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး ပုဂံ/ညောင်ဦးခရိုင်၊ ငါးသားရောက်မြို့နယ်၊ ဖလန်တန်ကျေးရွာ၊ (ဇာတိမြေ-ရွှေကံမြေ)မှ ဆွေတော်မျိုး တော်များ ၊ အပေါင်းအသင်း ရောင်းရင်းညီတော် နောင်တော်များအား လည်းကောင်း။

အမှာ စာ ရေးသားပေးပါသော မှော်ဝန်းကြည်မြတ်အားလည်းကောင်း ...

စာအုပ်ရေးသားထုတ်ဝေနိုင်ရန် အဖက်ဖက်မှ ကူညီပေးခဲ့သည့် ညီလေး ဆရာနန္ဒာမိုးကြယ် (ကိုရွှေတောသား)၊ ကိုမော်ကြီး (ညိုရင့်)၊ စာအုပ်အပြင်အဆင် ဒီဇိုင်းပြုလုပ်ပေးသည့် ညီသန့်ဇော်သစ် (ပန်းချီဒီဇိုင်း) နှင့် ဒီဇိုင်းစိုးသက်ခိုင်တို့ အား လည်းကောင်း...

စာရေးသူ ဤ... "မြန်မာမှုထုံးတမ်းစဉ်လာ ကျေးလက်ရိုးရာဓလေ့များ " ရေးသားပြုစုနေစဉ်... တစ်လကျော်အချိန်ကာလ၊ လိုအပ်သမျှ အစစကူညီ ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ကြသည့် ညီမောင်ပေါ်ကာ၊ ညီမ မပြုံးကြည်နှင့် ညီမောင်အုံးဆောင်၊ ညီမလေး မကြည်လှိုင်တို့ ဇနီးမောင်နှံကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည် ။

ကာတွန်းကြည်ဝင်း

အခန်း (၁)

မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုင်းပွဲ

အခန်း (၁)

မီးသွက်ဖွဲ့(သို့)လှူငြီးဖွဲ့

မီးထွက်ပွဲ(သို့)လူစိုးပွဲ

သားဖွားဆရာမက
စလောင်းစာကောက်

← စလောင်းစာကောက်ပြီး

သားဖွားဆရာမအတွက်
ကန်တော့ဆန်နှင့်ငွေ

← ထမင်းခုနစ်ဆုပ် ဤသို့ဆုပ်

မီးထွက်ပွဲ(သို့)လူတိုးပွဲ

ခြေမန်းကွင်း၊ လက်မန်းကွင်းစွပ်

ဖွားအေလက်သို့
ကလေးအပ်မည်ဟန်ပြင်...

သားဖွားဆရာမထံမှ
ဖွားအေလက်သို့
ကလေးအပ်စဉ်

မီးထွက်ပွဲ(သို့)လူတိုးပွဲ

ကလေး၏ဦးခေါင်းကို
ပန်းနှင့်(၇)ချက်ရိုက်

အပ်နှံဖူးမှာ
အပ်ခြည်တပ်၍

ရွှေ့နားကို
ဖောက်ဟန်ပြု

ထမင်းဆုပ်နှင့်တို့ဟန်ပြု

မီးထွက်ပွဲ(သို့)လူတိုးပွဲ

မိခင်
ဝမ်းကြာပိုက်မှ
ကလေးစက္ကနာသည်
နေရာ
ပြောစောင့်နတ်
တစ်ဆုပ်

ကလေးမိခင်
မီးလုံ့ပညာနေရာ
ပြောစောင့်နတ် တစ်ဆုပ်

ကလေးသိပ်မည့်
ပုခက်စောင့်နတ်
တစ်ဆုပ်

မီးထွက်ပွဲ(သို့)

လူတိုင်းပွဲ

ဒိပ်ခေါင်ကျော်
ထမင်းဆုပ်ပစ်မည့်
ဟန်ပြင်

ထမင်းဆုပ်ကျအလာ
“အေးပါစေ • ပြပါစေ”
ပြောပြီးရေနှင့်လောင်း

ဤသို့ အားဟန်နှင့်
အရွှေဘက်မှ
အနောက်ဘက်သို့

အားကျမခံ
အနောက်ဘက်မှအရွှေဘက်သို့လည်း...

မီးထွက်ပွဲ(သို့)လူတိုးပွဲ

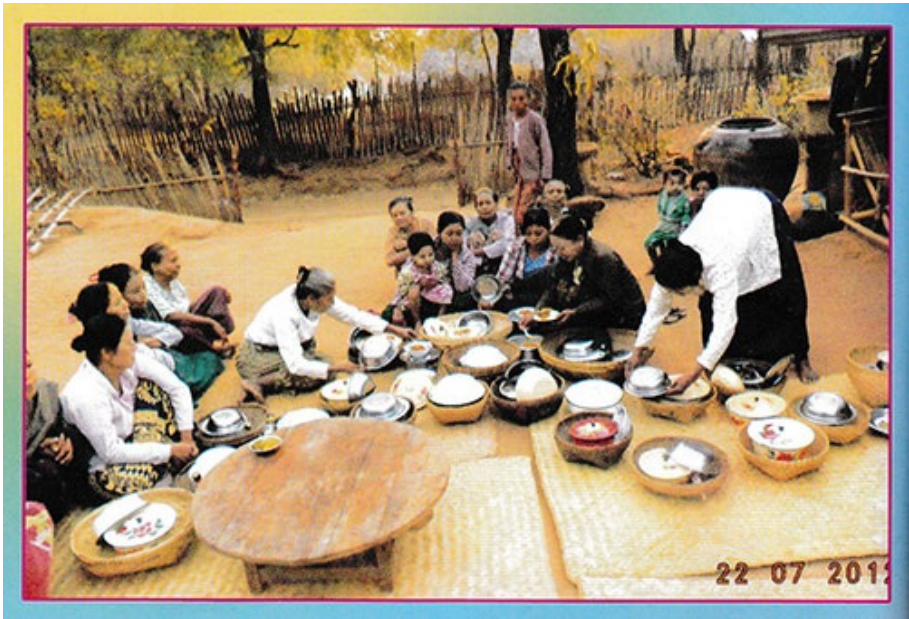
မြောက်ဘက်မှ
တောင်ဘက်သို့
ထမ်းဆောင်ပစ်

ရှင်ကြီးတင်နေစဉ်

ဤသို့
တစ်ပျော်တစ်ပါး
စုပေါင်းစား

မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲဆိုသည် မှာ ကျေးရွာအတွင်း၌ နေထိုင်ကြ သည့် ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးဦးသည် နေ့စေ့လစေ့ ဖြစ်သည် နှင့် သားရတနာဖြစ်စေ၊ သမီးရတနာဖြစ်စေ မွေးဖွားသန့်စင်သည့်အခါ ငါးရက် (သို့) ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် ကင်ပွန်းတပ် မီးနေထွက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ လူလောကထဲသို့ လူသားတစ်ဦးတိုးသည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရှေးရှေးအခါကတည်းက ရှိခဲ့သည့် ရပ်ဓလေ့ ရွာဓလေ့အတိုင်း ကျင်းပပြုလုပ်သည့်ပွဲကို "မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲ"ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

"မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲ" ကျင်းပပြုလုပ်ကြပုံများမှာ မြန်မာနိုင်ငံ အထက်အညာ မြေလတ်ဒေသအချို့၌ ရှိတောင့်ရှိခဲ၊ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ရပ်ဓလေ့ ရွာဓလေ့ဖြစ်ပါ၍ တွေ့ကြုံရခဲသည့် ထူးထွေဆန်းပြားသော ရှေးမှု ရှေးဟန် ယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ။

"မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲ" ကျင်းပကြရာမှာ လည်း အလွန်ပင် စည်ကားပြီး လုပ်ဆောင်သမျှ အကြောင်းအရာ ဓလေ့ထုံးတမ်းတို့ သည် လည်း ထူးခြားဆန်းပြားသကဲ့သို့ ထိုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ကြသည့်အပေါ်၌ လည်း ယုံကြည်သက်ဝင်မှု နက်ရှိုင်းစွာ ထားရှိတတ်ကြပါသည်။ ။ ဤသို့ လုပ်ဆောင်ခြင်းသည် လည်း အကျိုးသက်ရောက်မှုများ စွာ ရှိသည် ဟု အပြည့်အဝ ယုံကြည်ထားတတ်ကြပါသည်။ ။

ထို့ကြောင့်...

ရှေးမှု ရှေးဟန်မပျက် လုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြသည့် "မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲ" လုပ်ဆောင်ကြပုံ ရပ်ဓလေ့ ရွာဓလေ့များကို လေ့လာတွေ့ရှိသမျှ စုံစေ့စွာ တင်ပြပါမည်။

ကုမ္မာရီတို့ ၏ မွေးနေ့လက်ဆောင်

ကျေးလက်တောရွာများမှ မိသားစုတစ်စုတွင် ကလေးတစ်ဦး စတင်မွေးဖွားသည့်နေ့ ညဦးပိုင်း၌ ရှေးမှု ရှေးဟန်မပျက် ထူးခြားဆန်းပြားစွာ လုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြသည့် ချစ်စရာ အလေ့အထတစ်ခု ရှိပါ၏။

ထို.. အလေ့အထမှာ မိမိတို့ ကျေးရွာအတွင်းမှ အပျိုစင် မိန်းကလေးတစ်ဦး အိမ်ထောင်ရက်သား ကျသွားပြီးနောက် ၎င်းအမျိုးသမီးမှ ကလေးတစ်ဦး စတင်မွေးဖွားပါက မွေးဖွားသည့်နေ့ ညဦးပိုင်းမှ ညဉ့်နက်သည့်တိုင် ကျေးရွာအတွင်းရှိ ကုမ္မာရီအပျို မိန်းကလေးများ သည် တောင်ယာအလုပ်ခွင်မှ ပြန်လာကြပြီး ရေမိုးချိုး ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးကြသည် နှင့် အုပ်စုလိုက်၊ အုပ်စုလိုက် စုဝေးကြကာ ကလေးမီးဖွားသည့် အိမ်

သို့ သင့်ရာသင့်ရာ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ယူဆောင်လျက် သွားကြပါသည်။ ။

မီးဖွားသည့် အိမ်သို့ရောက်သည့်အခါ မိခင်နှင့် ကလေးကျန်းမာရေး အခြေအနေအား မေးမြန်းအားပေးစကား ပြောကြားပြီး လက်ဆောင်များ ပေးကြပါသည်။ ။

ထိုကဲ့သို့.. သွားရောက်ကြရာတွင် ကလေးမီးဖွားသည့်အိမ်မှ လည်း စားသောက်ဖွယ်ရာတို့ဖြင့် ပြန်လည်နည်းခံလေ့ ရှိကြပါသည်။ ။

ယခုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ကြခြင်းမှာ ရှေးအစဉ်အလာ ရှိခဲ့သည့်အတိုင်း ရုပ်စလေ့ ရွာစလေ့ ရှေးအစဉ်အလာကို ထိန်းသိမ်းသည့်အနေဖြင့် ယနေ့ထက်တိုင်ပင် တန်ဖိုးထား လုပ်ဆောင်နေကြမြဲ ဖြစ်ပါ၏။

စုပေါင်း ထမင်း၊ စုပေါင်း ဟင်း

"မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲ" ကျင်းပသည့်နေ့၌ ကျေးရွာအတွင်းမှ ကလေး၏ ဖခင်နှင့် မိခင်တို့ ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ၊ ရင်းနှီးခင်မင်သည့် မိတ်ဆွေရင်းချာများ နှင့် အခြားဖိတ်ကြားထားသည့် ကျေးရွာသူတို့ သည် နံနက်မိုးလင်းသည် နှင့် မိမိတို့ အိမ်မှ ထမင်းနှင့် နှစ်သက်ရာ ဟင်းနှစ်မယ်၊ သုံးမယ်ချက်ပြီး ပန်းကန်များ ထည့်၍ ခံတောင်းငယ်များ အတွင်း ထည့်ပြီး ၎င်းခံတောင်းငယ်များကို ခေါင်းထက်မှာ ရွက်ကာ မီးနေထွက်ကလေး ကင်ပွန်းတပ်သည့် အိမ်သို့ ကိုယ်စီကိုယ်စီ သွားရောက်ကြပါသည်။ ။

ထိုအိမ်သို့ ရောက်သည် နှင့် အိမ်ဝိုင်းအတွင်း မြေကြီးတွင် ခင်းထား

သည့် ဖျာများ ပေါ်သို့ မိမိတို့ ယူဆောင်လာကြသော ထမင်း၊ ဟင်းထည့် လာသည့် ခံတောင်းများကို ချထားကြပြီး လူစုံရောက်ရန် စောင့်ကြရပါ သည် ။

"မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲ" ပြုလုပ်သည့် အိမ်ခံမှ လည်း နှစ်သက်ရာ ပင်တိုင်ဟင်းတစ်ခွက် အများ စာ ချက်ထားရပါသည် ။

စလောင်းစာ ထမင်း၊ ဟင်း ကောက်ခြင်း

ကလေး၏ ဖခင်နှင့် မိခင်၊ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးသားချင်းများ နှင့် ကျေးရွာအတွင်းမှ ဖိတ်ကြားထားသည့် မိတ်ဆွေများ စုံသောအခါ ယူ ဆောင်လာကြသည့် ထမင်းနှင့် ဟင်းများ ဖွင့်ပြီး အရပ်လက်သည် သား ဖွားဆရာမတစ်ဦးက ထိုထမင်းနှင့်ဟင်းများကို စလောင်းတစ်ချပ်နှင့် လိုက်လံကောက်ယူရပါသည် ။

ထိုသို့.. လုပ်ဆောင်ရခြင်းမှာ

ညနေ နေဝင်ရီသရောအချိန် တောထဲသို့ သွားရောက်ပြီး "စလောင်း စာ" ချရန် ဖြစ်ပါသည် ။

ထို့နောက်.. လုပ်ရိုး လုပ်စဉ်အတိုင်း လုပ်ဆောင်စရာရှိသည် တို့ ကို စတင်လုပ်ဆောင်ကြပါတော့သည် ။

ရှင်ကြီး တင်ခြင်း

"မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲ" စတင်သည် နှင့် ဆိုင်ရာ၊ ပိုင်ရာပွဲများ အတွက် ကြွေပန်းကန်ပြားများ နှင့် စုံစေ့စွာ ပြင်ဆင်ပြီးသည့်အခါ ကျေးရွာအတွင်းမှ ရှင်ကြီးတင်တတ်သူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဦးက ပွဲစုံတင်မြှောက်၍ ရှင်ကြီးတင်ရပါသည်။ ။

ကင်ပွန်းတပ်ခြင်း မင်္ဂလာ

ကလေး "ကင်ပွန်းတပ်" တော့မည်ဆိုပါလျှင် ၎င်းကလေးကို မွေးပေးခဲ့သည့် အရပ်လက်သည် သားဖွားဆရာမသည် ကလေးကို ပွေ့ထားပြီး ကလေးမိခင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ရပါသည်။ ။

ကလေး၏ နှစ်ဖက်အဘွားများ သည် လည်း မိခင်နှင့်အတူ ထိုင်ပေးရပါသည်။ ။ ထိုသို့ ထိုင်ကြရာတွင် နဂါးခေါင်း အရှေ့အရပ်မှာ ရှိလျှင် ကလေးမိခင်ဖြစ်သူသည် တောင်ဘက်အရပ်မှ နေရပါသည်။ ။ သားဖွားဆရာမနှင့်ကလေးမှာ မြောက်ဘက်အရပ်မှာ နေရပါသည်။ ။

လုပ်ရိုး လုပ်စဉ်အရ နဂါးခေါင်းလွတ်အောင် ရှောင်ရသည့် သဘောပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

နောက်.. မြေဇာပန်း၊ သပြေပန်းနှင့် တမာခိုင်များ စိုက်ထားသည့် ဖန်ခွက်ကိုလည်း အနားမှာ အသင့်ချထားရပါသည်။ ။

ချည်ဝန်၊ ချည်မျှင် ခုနစ်မျှင်

လည်ပင်းနှင့် လက်များမှာ စွပ်ရန် ချည်ဝန် ချည်မျှင် ခုနစ်မျှင်ပါသည့် ခြေမန်းကွင်း၊ လက်မန်းကွင်းများ လည်း အသင့်လုပ်ထားရပါသည်။ ။

ထိုသို့ အသင့်ပြုလုပ်ထားသည့် ခြေမန်းကွင်း၊ လက်မန်းကွင်း၊ တစ်ကွင်းကို လက်သည် သားဖွားဆရာက ယူဆောင်ပြီး "ဘုန်းကြီးပါစေ၊ သက်ရှည်ပါစေ၊ အနာမျိုး ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါး ကင်းဝေးပါစေ၊ ဘေးအပေါင်း ရန်အပေါင်း ကင်းရှင်းပါစေ"ဟု ပြောဆိုပြီး ကလေး၏ လည်ပင်းမှာ စွပ်ပေးရပါသည်။ ။

ထို့နောက်.. လက်နှင့် ခြေထောက်တို့ ကိုလည်း အထက်ပါအတိုင်း "ဘုန်းကြီးပါစေ၊ သက်ရှည်ပါစေ၊ အနာမျိုး ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါး ကင်းဝေးပါစေ၊ ဘေးအပေါင်း ရန်အပေါင်း ကင်းရှင်းပါစေ"ဟု ပြောဆိုပြီး စွပ်ပေးရပြန်ပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ပြီးသည် နှင့် ကလေးအတွက် လက်သည် ဆုတောင်းပေးသည့်အတိုင်း စိတ်ချသွားကြပါတော့သည်။ ။

ထမင်း ခုနစ်ဆုပ်

ချည်ဝန် ချည်မျှင် ခုနစ်မျှင်ပါသည့် ခြေမန်းကွင်း၊ လက်မန်းကွင်းများကို လည်ပင်း၊ လက်နှင့် ခြေထောက်တို့ တွင် စွပ်ပြီးသည် နှင့် အသင့်ပြုလုပ်စီမံထားသည့် "ငါးခြောက်တစ်၊ တစ်တစ်စီ မြှုပ်ထားသော ထမင်းဆုပ် ခုနစ်ဆုပ်ထဲမှ "လေးဆုပ်"ကိုယူ၍ ကလေးပါးစပ်သို့ တစ်ဆုပ်ချင်း ထိကပ်ပြီး "မာရယာနတ် အရှင်သခင် အမိုက်အမဲ

လေး တင်ပါတယ်၊ ပ ပါတယ်၊ အငိုမတိုက်ပါနဲ့ ၊ အရယ်မတိုက်ပါနဲ့ "ဟု ပြောဆိုပြီး "လေးဆုပ်"ကို တစ်ဆုပ်ချင်း ရွယ်ရပါသည် ။

ထို့နောက်... မွေးသည့်ကလေးမှာ မိန်းကလေးဖြစ်ခဲ့လျှင် ကလေး၏ နားနှစ်ဖက်ကို အပ်နှင့် ခုနစ်ချက် ရွယ်ရပါသည် ။

အကယ်၍ ယောက်ျားဖြစ်ခဲ့လျှင် "သင်တုံးဓား" ခေါင်းရိတ်ဓားနှင့် ကလေးခေါင်းအား "ခုနစ်ချက်" ရိတ်မည့်ဟန် ပြုရပါသည် ။

ထိုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ပြီးသည် နှင့် "လက်သည် "သည် သပြေပန်း၊ မြေဇာပန်း၊ တမာပန်းတို့ နှင့် ရေစင်ပက်ဖျန်း ရပြန်ပါသည် ။ ရေစင်ပ က်ဖျန်းနေစဉ်တွင် "လက်သည် " သည် အောက်ပါအတိုင်း ဆုတောင်း ပေးရပါသည် ။

"ဘုန်းကြီးလို့ သက်ရှည် အနာမျိုး ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါးရောဂါ ကင်း ရှင်းကွာလို့ မာတဲ့ သား/သမီး ဖြစ်ပါစေ၊ ပန်းလိုမွှေး၍ ရေလိုအေးမြပါ စေ၊ သည် နေ့ သည် ရက် သည် အချိန်အခါမှ စပြီးတော့ ရွှေပေးလို့ ရွှေ၊ ငွေပေးလို့ ရွေးရတဲ့ သား/သမီးပေမို့ ရွှေပဒေသာ ငွေပဒေသာ စိုက်ထား တဲ့ သား/သမီး ဖြစ်ပါစေသော်..."

"မဟူရာ စိန်ကျောက် ဇယ်တောက်လို့ ကစားနိုင်တဲ့ သား/သမီးလည်း ဖြစ်ပါစေ၊ သည် အဖေ၊ သည် အမေနဲ့ အသက်ရာကျော်နေရတဲ့ သား/သမီးလည်း ဖြစ်ပါစေသော်.. ဖြစ်ပါစေ"

"စိတ်ကြံတိုင်း အောင်လို့ နိဗ္ဗာန်နန်း လှမ်းတက်နိုင်တဲ့ သား/သမီး ကောင်း ရတနာတွေ ဖြစ်ပါစေ"ဟု ဆုတောင်းပေးရပါသည် ။

ထိုသို့ ဆုတောင်းပေးပြီးသည် နှင့် ကလေး၏ မိခင်နှင့် ကလေး၏ အဘွားတို့ သည် "ဆန်တစ်ပြည် ငွေတစ်မတ်"နှင့် "လက်သည် "ထံမှ က

လေးကို ရွေးယူကြရပါသည်။ ။ "လက်သည်" "ကလည်း ကလေးကို မိခင် နှင့်အဘွားတို့ ထံ အပ်ရပါသည်။ ။

ဖိုစောင့်နတ်၊ မြေစောင့်နတ်၊ ပုခက်စောင့်နတ်တို့ အား
တောင်းပန်ခြင်း

ဤကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်သင့်သည် များကို လုပ်ဆောင်ပေးပြီးသည် နှင့် ငါးခြောက်တစ် တစ်တစ်မြှုပ်ထားသည့် ထမင်းဆုပ် "ခုနစ်ဆုပ်"ထဲမှ ကျန်သည့်သုံးဆုပ်ကို "လက်သည်" "ကပင် ယူဆောင်ပြီး...

ပထမတစ်ဆုပ်ကို ကလေးမိခင် "မီးနေမည့်"မီးလှုံရန် ပျိုးထားသည့် နေရာသို့ "ဖိုစောင့်နတ် အရှင်သခင် အမိုက်အမဲလေးကို အငိုမတိုက်ပါနဲ့ ၊ အရယ်မတိုက်ပါနဲ့ "ဟု ပြောဆို တောင်းပန်ပြီး ၎င်းနေရာမှ "တစ်ဆုပ် " ချထားရပါသည်။ ။

ဒုတိယ တစ်ဆုပ်ကိုမူ မိခင်၏ ဝမ်းကြာတိုက်မှ ကလေးစကျသည့် နေရာ မြေစောင့်နတ်မင်း အရှင်သခင် အမိုက်အမဲလေးကို အငိုမတိုက်ပါနဲ့ ၊ အရယ်မတိုက်ပါနဲ့ "ဟု ပင် ပြောဆိုကာ ၎င်းနေရာမှာ တစ်ဆုပ်ချရပါသည်။ ။

တတိယ ထမင်းဆုပ်ကိုမူ ကလေးသိပ်မည့် "ပုခက်စောင့်နတ်မင်း အရှင်သခင် အမိုက်အမဲလေးကို အငိုမတိုက်ပါနဲ့ ၊ အရယ်မတိုက်ပါနဲ့ ဟု ပြောဆိုပြီး ၎င်းထမင်းဆုပ်ကို ချရပါသည်။ ။

ထမင်းဆုပ် ပစ်ခြင်း

အထက်ပါအတိုင်း ဖိုစောင့်နတ်၊ မြေစောင့်နတ်၊ ပုခက်စောင့်နတ်တို့ အား တောင်းပန်၍ ထမင်းသုံးဆုပ်ချပြီးသည် နှင့် ကလေးပါးစပ်ကို တို့ ဟန်ပြု "မာရယာနတ်" (မကြာနတ်)တင်သည့် ထမင်းဆုပ် "လေးဆုပ်" အား အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ကလေးမွေးဖွားသည့် အိမ်ခေါင်ပေါ်မှ အရှေ့မှ အနောက်၊ အနောက်မှ အရှေ့၊ တောင်မှ မြောက်၊ မြောက်မှ တောင်သို့ အပြန်အလှန် ပစ်ရပါမည်။

ပစ်ရမည့်နည်းမှာ ..

တောင်ဘက်မှ မြောက်ဘက်သို့ ပစ်မည်ဆိုပါလျှင် မြောက်ဘက်မှ လူတစ်ယောက်သည် ရေအပြည့်ထည့်ထားသည့် "နှီးရေခွက်တစ်ခွက်" ကိုင်၍ စောင့်နေရပါမည်။

တောင်ဘက်မှ အိမ်ခေါင်မိုး ကျော်ပစ်လိုက်သည့် "ထမင်းဆုပ်"၊ မြောက်ဘက်သို့ ကျလာသည် နှင့် "နှီးရေခွက်"ကိုင်၍ အသင့်စောင့်နေသော သူသည် ကျလာသည့် "ထမင်းဆုပ်"ကို ရေဖြင့် လောင်းရပါမည်။

ထိုသို့ ရေလောင်းနေစဉ် ထိုရေလောင်းသူက "အေးပါစေ.. မြပါစေ" ဟု ပြောဆိုရပါမည်။

နောက်... ၎င်းနည်းအတိုင်းပင် မြောက်ဘက်မှ တောင်ဘက်သို့ အရှေ့ဘက်မှ အနောက်ဘက်သို့ အနောက်ဘက်မှ အရှေ့ဘက်သို့ အပြန်အလှန် ပစ်ကြရပါသည် ။ နှီးရေခွက် ကိုင်စောင့်နေသူကလည်း အထက်

ပါအတိုင်းပင် "အေးပါစေ.. မြပါစေ" ပြောဆိုပြီး ရေလောင်းရပါသည်။ ။

ဤကဲ့သို့.. လုပ်ဆောင်ရမည့် စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်း၊ ဓလေ့ထုံးတမ်း အစဉ်အလာအတိုင်း ပြီးပြည့်စုံစွာ လုပ်ဆောင်ပြီးသည် နှင့် "မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲသို့ လာရောက်ကြသည့် ဧည့်ပရိသတ်တို့ သည် မိမိတို့ ယူဆောင်လာသည့် ထမင်းနှင့် ဟင်းလျာတို့ ကို စားပွဲဝိုင်းများမှာ ပြင်ဆင်ပြီး စုပေါင်းထမင်း၊ စုပေါင်းဟင်းများအား ဝိုင်းဖွဲ့ စားသောက်ကြပါသည်။ ။

"မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲ"ပြုလုပ်သည့် အိမ်ရှင်ကလည်း ပင်တိုင်ချက်ပြုတ်ထားသည့် ဟင်းဖြင့် ပြန်လည်ဧည့်ခံပါသည်။ ။

ထိုသို့ တပျော်တပါး ဝိုင်းဖွဲ့စားသောက်ပြီးကြသည် နှင့် ကလေး၏ အနာဂတ်ဘဝတစ်လျှောက် သာယာဖြောင့်ဖြူးစေရန် ဆုတောင်းမေတ္တာများ ပို့သပြီး မိမိတို့ ခံတောင်းငယ်များကို ကိုယ်စီကိုယ်စီရွက်၍ ပြန်ကြပါတော့သည်။ ။

ဤတွင် ရှေးမူ ရှေးဟန် ရပ်ဓလေ့ ရွာဓလေ့ ကလေးကင်ပွန်းတပ် "မီးထွက်ပွဲ (သို့) လူတိုးပွဲ" ပြီးဆုံးပါတော့သည်။ ။
